

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.780 van 22 januari 2002
in de zaak A. 111.758/XII-3309.**

In zake : NV CLEAR CHANNEL BELGIUM,
die woonplaats kiest bij
advocaten L. MISSON, E. BERTRAND en P. MBAYA,
kantoor houdende te LIEGE,
rue du Pitteurs 41

tegen :

de gemeente EDEGEM,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

tussenkomen de partij:

de NV JC DECAUX BELGIUM PUBLICITE
die woonplaats kiest bij
advocaat F. VAN NUFFEL,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de naamloze vennootschap CLEAR CHANNEL op 22 oktober 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van het College van Burgemeesters en Schepenen van de gemeente EDEGEM van 2 oktober 2001(...) waarbij de aanbesteding van de plaatsing en het onderhoud van 24 reizigershokjes en 10 informatieborden van 2m², voor een periode van 12 jaar werd toegewezen”;

Gezien het op 7 november 2001 ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 januari 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DESAIR, die loco advocaat L. MISSON verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaten S. KNAEPEN en P. FLAMEY die verschijnen voor de verwerende partij en van advocaat F. VAN NUFFEL, die verschijnt voor de tussenkomenende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de NV JC DECAUX BELGIUM PUBLICITE met een verzoekschrift van 13 november 2001 heeft gevraagd om in het administratief geding te mogen tussenkomen; dat zij voordeel blijkt te halen uit de bestreden beslissing en zij erbij belang heeft dat de vordering wordt afgewezen; dat haar verzoek dienvolgens moet worden ingewilligd;

Overwegende dat de verwerende partij een “openbare aanbesteding” uitschrijft voor “het leveren, plaatsen en onderhouden van schuilhuisjes en stadsplanborden”; dat bij de opening der inschrijvingen op 31 augustus 2001 blijkt dat twee offertes zijn ingediend: een van de verzoekende partij (nog onder haar vroegere naam NV CITY ADVERTISING) die een compensatie biedt van 16.606.008 frank en een van de tussenkomenende partij die een compensatie biedt van 36.540.000 frank; dat daarop het college van burgemeester en schepenen van de verwerende partij op 2 oktober 2001 beslist de opdracht toe te wijzen aan de tussenkomenende partij; dat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen op 5 oktober 2001 de verwerende partij verbod oplegt om de voormelde beslissing van 2 oktober 2001 “te betekenen aan de belanghebbende voordat de Raad van State zich zal uitgesproken hebben over de vordering die zal ingeleid worden door verzoekster”; dat ter terechtzitting de betrokken partijen mededelen dat op het door de verwerende partij tegen die rechterlijke uitspraak bij

dagvaarding van 25 oktober 2001 ingeleid derdenverzet nog geen uitspraak is gedaan;

Overwegende dat de tussenkomende partij twee excepties van niet-ontvankelijkheid opwerpt; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over deze excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties slechts noodzakelijk zou zijn indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, de verzoekende partij in het inleidend verzoekschrift tot schorsing een betoog ontwikkelt betreffende “het risico van een ernstig en onherstelbaar nadeel”; dat zij daarbij wijst op de machtspositie van de tussenkomende partij op de Belgische markt van de stadsmeubelen waarvan deze misbruik zou maken in de zin van de wet van 1 juli 1992 tot bescherming van de economische mededinging; dat zij voorts beweert dat in de zone Antwerpen de tussenkomende partij over de markt beschikt maar de verzoekende partij tot voor kort de koper was van de “verschillende markten van de gemeente(n) van de rand”, dat de tussenkomende partij aan de stad Antwerpen geringe financiële compensaties betaalt zodat zij zich kan veroorloven om voor gemeenten in de rand de compensaties op te drijven, die de verzoekende partij niet kan volgen, dat de “progressieve en illegale ontzetting van verzoekster in de agglomeratie van Antwerpen” tot gevolg heeft dat deze niet meer over dat segment van de geografische markt kan beschikken, met als bijkomend gevolg het verlies van elke mogelijkheid tot het aantrekken van adverteerders die een nationale bedekking wensen voor hun reclame, dat “de markt van het stadsmobilair te Edegem van een minder belang (is)” en het “makkelijk zou zijn om dit verlies niet als een moeilijk te herstellen nadeel te beschouwen voor verzoekster” maar dat men “rekening (moet) houden met het feit dat de omringende markten met betrekking tot het stadsmobilair dezelfde belangrijkheid hebben en aldus één voor één kunnen ontsnappen aan

verzoekster, op dezelfde illegale manier, bij gebrek aan een snelle sanctie door de Raad van State van de administratieve beslissing dewelke gevolg gaf aan de illegale offertes van de (tussenkommende partij)”;

Overwegende dat de bestreden beslissing een opdracht betreft waarvan de verzoekende partij alvast zelf het belang en dienvolgens het ernstig karakter van het aangevoerde nadeel relativeert; dat zij dat nadeel voorts niet afleidt uit het niet zelf kunnen uitvoeren van de kwestieuze opdracht maar wel uit een dreigend verlies van een ruimere markt en uit de bedreiging voor haar concurrentiepositie ten aanzien van de tussenkommende partij, indien nog andere opdrachten door de randgemeenten van de stad Antwerpen niet aan haar zouden worden toegewezen maar aan de tussenkommende partij; dat aldus niet wordt aangetoond dat, zoals de verwerende partij terecht betoogt, door een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden toewijzingsbeslissing, het geschetste nadeel, dat in wezen gelijkgesteld wordt met een dreigende globaal slechtere concurrentiële positie van de verzoekende partij, zou kunnen worden geweerd; dat dit nadeel daartoe immers onvoldoende rechtstreeks verband houdt met de te dezen bestreden beslissing en bovendien een zeer hypothetisch karakter heeft, zoals de tussenkommende partij betoogt; dat aldus niet is aangetoond dat het geschetste nadeel het rechtens vereiste ernstig karakter vertoont en door de gevraagde schorsing kan worden geweerd; dat dienvolgens niet is voldaan aan de tweede door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de NV JC DECAUX BELGIUM PUBLICITE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig januari 2002, door :

de H.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.